

Thần Phật thường đi lại giữa thế gian mà con người không biết. Ngày còn bé, chúng ta thường nghe ông bà mình kể những câu chuyện cổ tích, hay Thần thoại về những nhân vật làm việc tốt được Thần Phật giúp đỡ. Thần Phật thường lặng lẽ xuất hiện giữa nhân gian để thử lòng người, ban cho con người cơ hội hết lần này đến lần khác, để cuối cùng nếu họ vẫn giữ được tấm lòng thiện lương, hướng Phật họ sẽ có một cuộc đời may mắn.

1. Câu chuyện Hán Chung Ly gọt núi tìm đồ đệ

Ở Tả Doanh Khu, thành phố Cao Hùng, Đài Loan có một ngọn núi rất đặc biệt, bởi vì một bên núi bằng phẳng như là được gọt bằng dao, cho nên mọi người đều gọi nó là Bán Bình Sơn (nghĩa là núi phẳng một nửa).

Theo truyền thuyết kể lại, Hán Chung Ly là một trong Bát Tiên, vì để tìm kiếm một đồ đệ ở nhân gian, nên đã đến khu vực Tả Doanh Khu, cải trang làm một người bán chè trôi nước, lợi dụng việc buôn bán để mong có thể tìm được một đồ đệ thích hợp.

Hán Chung Ly dùng cây quạt vẫn luôn mang theo bên mình, vung nhẹ một cái về hướng ngọn núi, một bên núi lập tức trở nên bằng phẳng giống như gọt, mà những đất đá rớt xuống, đều biến thành từng viên chè trôi nước.

Hán Chung Ly mang chè trôi nước này đi bán, còn viết trên tấm biển là: “Chè trôi nước ăn rất ngon! Một viên một đồng, hai viên hai đồng, ăn ba viên thì không cần trả tiền!”, dùng cách này để buôn bán.

Mọi người nghe nói ăn ba viên chè không cần trả tiền liền lui tới rất đông, chen nhau mà vào gánh hàng rong của Hán Chung Ly, không những ăn ba viên chè, có người tham lam còn ăn lấy ăn để vì không cần phải trả tiền, ăn đến khi no căng luôn mới chịu đi. Liên tiếp mấy ngày đều diễn ra cảnh này, làm cho Hán Chung Ly cảm thấy rất thất vọng.

Đột nhiên một ngày, có một người trẻ tuổi đi đến, nói với Hán Chung Ly rằng muốn mua một viên chè trôi nước. Hán Chung Ly thấy lạ mới hỏi anh ta:

“Chàng trai trẻ, cậu vì sao lại không giống những người khác, chỉ cần ăn ba viên chè trôi nước là được miễn phí rồi?”.

Người trẻ tuổi này mới nói: “Tôi biết rồi, nhưng tôi cảm thấy ngại từ phương xa gánh hàng nặng đến đây buôn bán, chúng tôi cũng không thể nào để ngại bị lỗ vốn được, cho nên tôi muốn dùng tiền để mua chè trôi nước”.

Sau khi nghe xong những lời này, Hán Chung Ly nghĩ thầm: “Mình rất cuộc cũng tìm được đồ đệ ưng ý rồi”. Vì vậy Hán Chung Ly liền nói cho người trẻ tuổi biết rõ thân phận của mình, cũng nói muốn thu anh ta làm đồ đệ. Người trẻ tuổi nói rằng chuyện này phải được sự đồng ý của cha mẹ.

Nói chuyện đến đây, Hán Chung Ly càng thêm khẳng định được suy nghĩ của mình. Người trẻ tuổi này không chỉ lương thiện, chính trực, mà còn hiểu thuận với cha mẹ, lựa chọn anh ta làm đồ đệ là hoàn hảo rồi.

Hán Chung Ly đi cùng người trẻ tuổi về nhà, sau khi được cha mẹ đồng ý, lúc chuẩn bị rời đi, thì gặp lại những vị khách đã tham món lợi nhỏ trước đây.

Bọn họ đều đã biết Hán Chung Ly là Thần tiên, liền kéo nhau đến trước mặt ông xin chịu tội.

Hán Chung Ly chỉ cười cười mà nói với bọn họ: “Mọi người có biết ngọn núi kia vì sao lại bị gọt đi một nửa không? Những đất đá bị mất đi đó, chính là chè trôi nước ở trong bụng mọi người đấy. Đây là một bài học giáo huấn cho những người tham lam”.

Mọi người nghe xong, bụng không hiểu sao bắt đầu đau thắt, đám người cố sức mà nôn chè trôi nước ở trong bụng ra. Hán Chung Ly liền mang theo đồ đệ đến một nơi có thể tu hành viên mãn.

2. Ông lão bán đất tìm người thiện lương

Thời xưa, có một thôn trang gọi là Cao Gia Trang, đàn ông trong thôn làm ruộng còn phụ nữ thì dệt vải, thời gian trôi qua cuộc sống cũng trở nên sung túc hơn. Một ngày, trong thôn xuất hiện một ông lão quần áo tả tơi, gánh hai sọt đất rao bán ở bên đường, nhưng không có ai hỏi mua.

Thấy không có người mua đất, ông lão mới nói với người trong thôn: “Nhà tôi có mẹ già, mấy ngày nay hết lương thực, trong nhà không còn gì để ăn, chỉ còn cách gánh đất đi bán lấy tiền nuôi mẹ”.

Người trong thôn chưa từng nghe đến việc bán đất để lấy tiền, không khỏi cười rộ lên. Một người nói: “Ông lão ơi, đất này có gì quý hiếm không? Đất chỗ nào mà không có, ai sẽ mua cho ông lão chứ?”.

Ông lão nói: “Cái này nhìn thì bình thường, nhưng có thể cứu người khi nguy khó. Ai có hảo tâm hãy thương lấy mẹ già của tôi, xin hãy mua gánh đất cho tôi”.

Ông lão nói xong, có người lại nói: “Bán đất để cứu người? Ai tin được đây? Ông lão không phải gạt chúng tôi đấy chứ?”. Mọi người lại cười lên mỉa mai.

Ông lão thấy không có ai chịu mua đất, thở dài nói: “Tôi đi khắp hang cùng ngõ hẻm, bán đất lấy tiền hơn mười ngày nay, nhưng tiếc rằng đến giờ không ai mua, chỉ thương cho mẹ già của tôi lại phải chịu đói”.

Lúc này, có Cao trưởng lão là người trung hậu, nhìn thấy ông lão kia bộ dạng tội nghiệp, rủ lòng thương xót, nói với ông lão: “Này ông lão, đất của ông tôi mua cho, tôi trả ông 300 đồng tiền, đem đất đổ phía ngoài nhà của tôi là được”.

rồi, dọn dẹp nhanh một chút rồi về nhà, đừng để cho mẹ già ở nhà phải lo lắng”.

Mọi người thấy thế, đều cười ầm lên, nói vị trưởng lão ngốc nghếch. Lúc này trời đã tối, ông lão bán đất liền đem đất đổ xung quanh nhà của Cao trưởng lão, rồi nói với vị trưởng lão: “Sự sống đã trao cho ông rồi”. Sau đó rời đi. Đêm hôm đó, trời đất rung chuyển, núi thét biển gầm, mưa to gió lớn. Ngày hôm sau, Cao trưởng lão đi ra ngoài xem xét, thấy nhà của mình đã được đất đắp thành đê vây quanh, bên ngoài đê là nước mênh mông, những nhà hàng xóm đã bị hồng thủy cuốn đi không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại tro trọi mỗi nhà của trưởng lão.

Cao trưởng lão giờ đã hiểu ra, chính là ông lão bán đất đã cứu cả nhà mình, ông lão ấy đã dùng đất để chặn hồng thủy. Sau khi nước rút đi, Cao trưởng lão đã dẫn cả nhà rời đi nơi khác.

Câu chuyện xưa này có thể cho chúng ta một gợi ý: Làm việc thiện có thể cứu chính mình. Cao trưởng lão làm việc thiện mà đã cứu được cả nhà, Thần không chỉ bảo hộ cho người thiện lương mà ngay cả những người xung quanh người thiện lương cũng được hưởng phúc báo.

Thật Phật hiển hiện trong dân gian cũng chỉ giống như những người bình thường, như vậy mới có thể khảo nghiệm được con người, mới biết được ai tốt ai không tốt. Nếu mọi người đều biết rằng trước mặt mình là một vị Thần Tiên đang khảo nghiệm sự lương thiện của con người, có thể cứu sống mình lúc nguy nan thì nhất định đã không thờ ơ đến thế. Nhưng sự việc đã trôi qua thì không thể trở lại, người trong thôn cũng không còn cơ hội để làm lại nữa, bài học giáo huấn đối với bọn họ chỉ có thể lưu lại cho hậu nhân tham khảo. Đôi khi việc cho đi không phải là mất mà nó thể hiện được tấm lòng lương thiện của một người, ta làm điều tốt không phải là không ai biết mà “trên đầu 3 thước có Thần linh”, Thần Phật luôn bảo hộ những người lương thiện.

Thiên Hà biên tập